

СИЛА

органъ на Демократическия Сговоръ — Варна.

Абонаменты:
 За година 50 лв.
 „ 6 месеца 30 лв.
 Брой 1 левъ.
Редакция:
 Клуба на организацията ул. „Гургю-
 лята“ № 6.
 Телефонъ № 372.
 Обявления: 1.50 лв. кв. сантиметръ.

Партийната криза.

Българския политически животъ все още се характеризира съ своята голѣма и безпринципна разпокъсаностъ. Отъ двѣ — либерална и консервативна — нашитѣ партии лека полека станаха дузина. Съ тѣхното раздробление растеше и слабостта имъ. А тази слабостъ на политическия партии създаде и подхрани личния режимъ.

Какви злини е докаралъ на страната този режимъ, какви злини докара раздробеността на нашитѣ партии — това знаятъ и децата.

И за това общъ повикъ се бе поделъ изъ цѣлата страна противъ личния режимъ и противъ партийната раздробеностъ.

Нещастния изходъ отъ войната изгони Фердинанда; заедно съ него си отиде и личния режимъ. Царъ Борисъ се отличава рѣзко отъ баща си по голѣмия си демократизъмъ и по стремежа си да запази царския институтъ далечъ отъ управлението.

Отиде ли си, обаче, и партийната раздробеностъ, съ всичкитѣ свои дефекти? Отиде ли си опасността отъ създаването на нови лични режими, може би и по-лоши отъ Фердинандовия?

Не бѣше отдавна, когато Стамболийски се опита да създаде свой личенъ режимъ и то единъ режимъ просташки. 9-й юний го смъкна и освободи страната отъ него. Но мина ли ведно съ него и опасността отъ нови подобни опити?

Потиснати отъ грубия режимъ на селския диктаторъ, политическиятѣ партии бѣха видѣли своя грѣхъ и се опитаха да го изкупятъ чрезъ своето обединение. Народенъ сговоръ, опозиционенъ блокъ, обединение на сроднитѣ партии — това бѣха конкретнитѣ форми, които доби въ ония тъмни времена опомнюването на партиитѣ. И славното дѣло на 9 юний стана възможно именно благодарение на това.

Но 9-й юний като че ли дойде много рано, освобождението на старитѣ грешници изъ подъ цървула на Стамболийски като че ли изпревари тѣхното пълно разкаяние и исправление.

Какъ другояче може да се обясни факта, че ентусиазма на 9-й юний можва тѣй скоро да се изпари и обединителния процесъ на партиитѣ да мине тѣй скоро въ ново разединение?

И това ново разединение като че ли е много по-страшно отъ довоенното. Защото тогава живота бѣ идиличенъ, лекъ; нашето отечество не бѣха члнитѣ сблаци на

финансовото и стопанско задушаване, страната не бѣше заразена отъ бацила на нравственото падение и дегенериране.

А този бацилъ днесъ е обхваналъ даже и най-левитѣ и почтенни партии. Та на какво друго ще трѣбва да се отдаде този тѣй дребнавъ и личенъ споръ въ социалистическата партия, която до скоро държеше факела на чистата социално-политическа теория? Тя вече много джти се цепи, вече много спорове изживя. Но такъвъ позоренъ споръ, на който ни единъ не можва да даде принципна формулировка, тя никога до сега не е преживѣвала. По всичко личи, че и нейната соль се е обезсолила.

Въ сжщото положение се намира и радикалната партия. Изгонва се Харизановъ, внася се новъ смугъ и въ тази партия. — Защо? За да се плати данъкъ на общото разтление.

Нѣщо повече. — До неотдавна имаше нѣкои, макаръ и колебливи, опити за едно разбирателство между Радикали и Драгиевисти, говореше се за федериране и даже сливане и между Радикали и Демократи. Радикалския конгресъ удари кракъ и на всичко това.

Отъ разединение къмъ разорение вървятъ днесъ партиитѣ на българската демокрация; по сжщия пѣтъ вървятъ и партиитѣ на либерализма.

Единственъ Демократическия сговоръ остава да държи знамето на партийното обединение и непрестава да апелира за сговоръ къмъ всички тѣхъ.

Ще блже ли [чуть неговия зовъ?

Ето отговора, който чакаме отъ отговорнитѣ водачи на българската демокрация и отъ безименнитѣ ратници въ политическия животъ на страната.

Д.

Р. Василевъ.

Поощрение селско-стопанския строежъ.

Тия дни се прие отъ народното събрание окончателно единъ законъ отъ голѣмо значение за стопанския строежъ въ нашитѣ села, който, обаче, мина съвсемъ безшумно, както всички други закони, приети отъ парламента на Демократическия Сговоръ, макаръ съ тия закони да се прокарватъ крупни реформи въ областта на стопанството и културата на нашата страна. Присъща черта е на хората, които днесъ управляватъ България да не шумятъ около себе си, а тихо и безшумно да творятъ дѣла, които ще останатъ като паметници на една високо народолюбна дейностъ отъ времето, когато демократическия сговоръ е ръководилъ съдбинитѣ на българския на-

Въ миналото дружбашитѣ и най-обикновенитѣ си законодателни инициативи поради демагогски съображения, афишираха тѣрде шумно и често ги подлагаха на разисквания въ самитѣ селски дружби, безъ разбира се нѣкога да се е мислило сериозно да се иска тѣхното мнение по кой да е въпросъ. Днесъ нуждитѣ се проучватъ добръ и се прокарватъ закони, съ които се цѣли задоволяването на тия нужди, нередко и такива *крещящи за помощъ.*

Знае се въ какво състояние се намиратъ нашитѣ селски сгради. Строени безъ никакъвъ планъ и безъ никакво техническо ръководство, тѣ отговарятъ на типа на старитѣ сгради въ сжщото село и на случайнитѣ съображения на стопанина и майстора. За естетика, за хигиена, за икономичностъ и пр. и дума не може да става гукъ. Землянкитѣ въ Плевенско и другаде, покрититѣ съ плочи шопски кжци, чардацитѣ изъ Котленско, едноетажнитѣ плетени кжци съ замазани прозорци и други такива — това сж разнитѣ типове кжци, които пълнятъ нашитѣ села. До като тѣсжществуватъ за нѣкаква хигиена въ селата не може и дума да става.

Въ не по-добро състояние сж и сградитѣ за разнитѣ стопански нужди на нашия селенинъ — хамбаръ, плѣвня, оборъ, курникъ, навесъ и други такива.

Да се остави всичко това въ сегашното му положение е повече отъ престжпно. Намѣсата на държавната властъ и улесненията, които тя може да направи за правилното и хигиенично строителство на нашитѣ селски кжци сж наложителни и неотклонни.

Дружбашитѣ, които искаха да минатъ за единствени защитници на интереситѣ на нашия селенинъ, не направиха нищо въ това отношение.

Демократическия Сговоръ, върненъ на своето назначение — да се грижи за нуждитѣ на всички обществени слоеве и на общата култура на българския народъ, направи въ това отношение една смѣла крачка.

Приетия законъ, за който става въпросъ носи заглавие: „Законъ за насърчение строежа на селско-стопански сгради въ България“. Важнитѣ постановления въ него сж следнитѣ:

1) *Опредѣлятъ се типови стопански сгради, които отъ една страна ще снабдятъ нашия селенинъ съ ефтино и хигиенично жилище; отъ друга страна ще се снабди селското му стопанство съ ефтини и удобни типови постройки за неговия добитъкъ и за другитѣ му стопански нужди, като: ториче, навеси, хамбари, плѣвници, съновали и пр. тѣй необходими за модернизиране нашето селско стопанство.*

Съ подобното системно сгруппиране на селско-стопанскитѣ сгради се пести не само мѣсто, но и средства, които сега често пжти се пилеятъ за лудо и безразборно. Строежитѣ въ селата продължаватъ, обаче не редко е да видите сграда, за която сж похарчени стотици хиляди левове, които разумно иждивени по типове тѣ съгласно новия законъ ще дадатъ възможностъ на земледѣлца да си направи едно модерно селско стопанство съ всичкитѣ му необходими постройки.

Поощрява се строежа на такива селски сгради по селата, като преди всичко: навеси, хамбари, плѣвници, съновали и пр. тѣй необходими за модернизиране нашето селско стопанство.

единъ периодъ отъ десетъ години. Най-сетнѣ на строителнитѣ ступани Земледѣлската банка отпуска кредитъ дългосроченъ до 50% отъ стойността на постройкитѣ, по оценка отъ нейни органи.

Тия облиги сж отъ голѣмо значение и ще дадатъ възможностъ на много, добри ступани земледѣлци да подобрятъ преди всичко своето жилище и модернизируютъ своето селско стопанство. Защото безъ модеренъ оборъ и циментово ториче до него, въ което да се запазятъ хранителнитѣ части на тора, нито модерно скотовъдство, нито модерно земледѣлие е мислимо. Отъ сжщо такова значение за доброто стопанство сж и другитѣ сгради, за които помѣнахме по-горѣ. Насърденията, които държавата дава по тоя законъ ще дадатъ рѣшителенъ тласкъ на нашето село къмъ благоустройство и уредено стопанство при минимални харчове, а на нашия трудолюбивъ селянинъ, който много малко грижи полага за здравето свое и на близкитѣ си ще се даде възможностъ да се снабди съ ефтино и хигиенично жилище и съ малки макаръ, но построени съобразно изискванията на стопанската техника — други селско-стопански сгради.

Съ приемането на тоя законъ демократическия сговоръ зарегистрира още една добра и полезна реформа и посочи на всички какви грижи се полагатъ за заздравяване нашето село и повдигане на селското му стопанство.

Успокоението на страната.

Правителството на Демократическия Сговоръ тихо и безшумно върши своята работа на стопанско повдигане и пълното успокоение на страната следъ преживянитѣ бури.

Амнистията която то даде, даде възможностъ на хиляди емигранти да се завърнатъ по домовете си и да се отдадатъ на миренъ и благодатенъ трудъ.

Това положение обаче озлоби още повече нѣколко десетки престжпни типове — емигранти, които поради безмернитѣ си престжпления не могатъ да се завърнатъ, а съ възвръщането на емигрантитѣ, тѣхното положение въ чужбина става безисходно, понеже оставатъ генерали безъ войска. И затова, не оставатъ никакви средства неприложени за да задържатъ поне нѣколко десетки емигранти около себе си. Последното имъ средство е да лжжатъ емигрантитѣ че тия които се завръщатъ въ България, сж подложени на гонение и преследване.

Тия лжки — макаръ и вече никой да не имъ вѣрва — сж възмутили самитѣ завърнали се емигранти, които най-добръ виждатъ свободата и спокойствието на което се радватъ и нѣколко души сж излезли вече публично да изобличатъ предателитѣ и търгацитѣ съ страданията на емигрантитѣ въ чужбина.

Такова едно писмо изнася и в. Напредъ въ бр. 36 отъ 9 т. м.

Тукъ даваме извадки изъ това писмо — декларация на емигранта Илия Минковъ, жителъ на с. Сотоцино, Берковско, която декларация е надлежно заверена отъ Берковския Мирови Сдия подъ № 362. Ето що пише тоя емигрантъ:

„На 16 Януари пристигнахъ въ България на гара Драгоманъ, където най-учтиво бѣхъ посрещнатъ. Въ Дирекцията на полицията бѣхъ разпитанъ най-свободно и препратенъ въ най-скоро време въ родното си мѣсто, където живея свободно, безъ да ме обезпокоява който и да било. Настоящата декларация права съ цѣлъ да изоблича платенитѣ търгащи „голѣмци“ въ българската емиграция въ Сърбия, които писаха за мене че съмъ арестуванъ, а отъ друга страна, да докажа на многолюдната емиграция, че тя спокойно може да живее въ роднитѣ си органи-“

Теод. Атанасовъ.

Дейността на Варнен. Окр. Съветъ.

На 5 Мартъ т. г. закри заседани- ята си Варненския Окр. Съветъ, следъ като привърши дневния си редъ и вотира окончателно бюджета на окръга за 1926/1927 год. Тази бѣ последната сесия на Съвета въ състава, който сега заседаваше, тъй като мандата на окръжните съветници изтече и въ м. ноември т. г. избирателитѣ ще бждатъ свикани за избирание нови свои представители за този малък парламентъ.

Съ особено задоволство може да се изтъкне търпимостта, която се проявяваше отъ страна на всички окръжни избраници, при разглеждане въпроситѣ подложени на обсъждане отъ Съвета. Различия въ мненията при тѣзи разисквания се срѣщаха, но тѣ се дължаха на различни схващания; никога обаче не се вложи партизанска страсть или тесногърдо, сектанско обсъждане на въпроситѣ. Дебатитѣ не се продължаваха съ теоритизиране, съ безкрайни обсъждания и нескончаеми — до втръсване — повторения на заучени — но неразбрани и безъ практическо приложение — доктринни начала, както това бѣхме свикнали да чуваме въ този малък парламентъ отъ избраницитѣ комунисти въ „блаженото“ минало време. Спокойно, тихо и кратко се изказаха ораторитѣ по дебатираниитѣ въпроси, като всѣки се стараше да спомогне — въ кръга на силитѣ си, на разбира- нията и познанията си — за правилното разрешение на стопанскитѣ задачи, които чакаха насѣга. Дребнавостта, партизанството и непримиримостта свършено липсваха при разискванията. Въ всичко се чув- ствуваше едно общо желание да се направи нещо добро, полезно, да се защитятъ колкото се може по-добре интереситѣ на окръга, да се удовлетворятъ въ размѣра на разполагаемитѣ средства наздрѣлитѣ нужди на населението.

Въобще въ много отношения Варнен. Окръженъ Съветъ може да послужи за примеръ съ сериозното отношение къмъ длъжноститѣ си, съ широкото гледище при проучване на въпроситѣ и съ избгването на пустословна дейность, на словоборство, които нищо полезно и реално никога не сж дали и не ще дадатъ.

Въ слѣднитѣ броеве ще дадемъ подробни сведения за взетитѣ важни решения, както и за определенитѣ кредити за разнитѣ служби на окръга.

Мжки и неволи.

Пулсъ 90. Дишане 30. Темпера- тура — нѣма.

Е, защо е всичко туй?

Какъ да се обясни?

Много лесно. Това е отъ силното радостно вълнение, което ме обзе по конгреса на радикалитѣ. Свърши се, казахъ си. Политическата стратегия на г. Малинова носи вече очакваната побѣда! Обществения сговоръ изгрѣва и утрѣ ще стопи снежния сговоръ на племената! Ляпчевъ си отива со кроце; маршалътъ на истинската демокрация повежда побѣдната си колесница къмъ портитѣ на народното събрание; Чиргиновъ вика варда! Край на тиранията, край на всички смутове — смъртъ на „сговора“! Какъ да не бие сърдцето при изгрева на това слънце надъ хоризонта на България? Думата сговоръ добива вече съдържание и азъ виждамъ знамето съ новия гербъ: двуглавъ соколъ съ брада и дълбоко забити ногти въ гърбуха на поваленъ народнякъ-сговористъ. Надъ сокола надписъ: „Диесъ обединено-федерирани, утрѣ на власт!“ а подъ него: „Ad referendum“. (Писано на латински, за да не го разбере Г... защото ще помисли че и то...

Ето отъ София съобщаватъ, че г. Малиновъ е съгласенъ и държи за новия сговоръ, но г. Костурковъ нещѣ. Искалъ да си запази физиономията, като да тѣ да се разбере недвусмислено, че вънъ отъ него-вата партия нѣма и не може да има демократизъмъ, и че ако е въпроса да си подобри физиономията, съгласенъ е да я напудри само съ пудра отъ кооперация „Напредъ“ на широкитѣ.

Падна ми и пулса и студъ ми скова коситѣ!

Пакъ нѣма общественъ сговоръ и туй то... Значи ще теглимъ още подъ свиката на демократическия и ще ни залѣга „Потикъ“ че утре иде на властъ „истинската“.

Горко ни...

Едно похвално културно начинание.

На 5 февруари т. г. представители почти на всички културно-просветни организации и институти въ града ни туриха основа на ново дружество, което има за целъ да обедини цѣлото културно гражданство за творческа работа. Това новооснование ще се стреми да стане центъръ на културно-общественитѣ инициативи въ града и да даде мощенъ тласкъ на духовния животъ на варненци. Всички дейни сили въ града трѣбва да бждатъ обединени въ една голѣма организация, за да съдействуватъ за задоволяването на неотложнитѣ културни нужди на града, които не сж малко. Като най-непосредствени задачи на дружеството управителниятъ съветъ на сжщото смѣта поставянето на библиотечното и читалищното дѣло въ Варна на подбавяща висота, създаването на общо-граждански хоръ и симфониченъ оркестъръ, а не по-малко съ съдействието съ всички сили и средства за доизграждане на градския театъръ. За постигане на тия задачи се учредиха съответни комитети при д-вото. Единъ специаленъ стопански комитетъ пакъ ще вземе инициативи, които целятъ стопанското повдигане и укрепване на града.

Нека всѣки, който милее за издигането на града, стане дружественъ членъ и като такъвъ да приобщи своитѣ способности, знания и енергия къмъ тия на членовѣтѣ отъ управителнитѣ тѣла и отдѣлнитѣ комитети. Последнитѣ, облѣгнати на тѣхната ценна подкрепа, ще могатъ съ удесеторена енергия да продължатъ своята деятельность и окрилени ще се стремятъ къмъ благородната целъ; издигането на Варна до положението на единъ факелъ, който да грѣе и грѣва сърдцата на близки и далечни българи...

За да се даде възможность на всѣки да стане дружественъ членъ, учредителното събрание опредѣли минимална месечна членска вносъ 5 лв., която е по силитѣ на всѣкиго. Запитвания и пр. да се отправятъ до секретаря: Д-ръ Я. Арнаудовъ — Висшето търговско училище.

Борсовъ бюлетинъ.

(Седмиченъ прегледъ на тържищата на зърнени храни въ Варна).

Стокова борса. Презъ изтеклата седмица пристигнаха 93 вагона, отъ които 8 зимница, 73 кукурузъ, 5 бобъ, 3 фий, 2 просо, 1 слънчогледъ и 1 юспе. На борсата станаха зделки съ зимница, кукурузъ и бобъ. Цената на зимницата се е движила отъ 570 — 682.50 лева за 100 к., кукуруза отъ 325 — 360 лева и на боба отъ 400 — 445 лева. Въ началото на седмицата всички артикули бѣха тенденция на спадане, обаче следнитѣ два три дни нас едно подобрене на ценитѣ въ отношението кукурузъ и бобъ.

Тървия се по... отъ... очна... иматъ... едни...

понеже търсенето на брашна на външнитѣ пазари наново се поза-сили. За фия има сжщо по-големо търсене и цѣната му, която преди 15—20 дни бѣше около 460 лева, днесъ достига до 525 лева.

Общинската борса. Презъ сжщото време пристигнаха 165 кола,

отъ които 123 зимница, 33 ржжъ, 9 кукурузъ, 5 фий, 2 ечмикъ, 1 овесъ и 1 леца. Цѣнитѣ сж се движили както следва: зимница 540 — 720 лв. за 100 к., ржжъ 450 — 600 лева, кукурузъ 320 — 400 лева, ечмикъ 430 — 470 лева, фий 500 — 580, 420 и леца 620 лева.

Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 916

гр. Варна, 10 мартъ, 1926 год.

На 29-й того отъ 9 до 10 часа сутринта въ Варненското Окр. Данъчно Управление ще стане търгъ съ тайно наддаване за отдаване на предприемачъ направата на столарскитѣ и др. работи за довършване източното крило на каменното здание въ манастиря „Св. Константинъ“. Приблизителна стойность 410,000 лева. Залогъ 5% 20,500 лева. Членъ 125 и 127 отъ закона за Б. О. и Предприятия задължителни. Тържнитѣ книги могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ Варненската Окръжна Постоянна Комисия.

Разноски за гербъ, публикация и др. сж за смѣтка на предприемача.

За Председателъ: А. Ивановъ.

Домакинъ: Хр Ивановъ

Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 938

Гр. Варна, 11-й Мартъ 1926 год.

На 15-й того отъ 9 до 10 часа сутринта въ Варненската Окръжна Постоянна Комисия ще стане търгъ по доброволно съгласие за доставката на единъ дизелъ моторъ двучилиндровъ безъ компресоръ двутактовъ отъ 40 конски сили съ коефициентъ на неравномерността 1:200 и 380 обрѣщениа, за електрическото осветление на Манастиря „Св. Константинъ“.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки денъ въ Постоянната комисия.

Залогъ 5% върху оферираната стойность.

Разноски за гербъ и публикация сж за смѣтка на предприемача.

Председателъ: Бояджиновъ

Секр.-Касперъ: Хр. Ивановъ

Варненско Градско Общинско Управление.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 6666

Гр. Варна, 12 Мартъ 1926 год.

Варненското Градско Общинско Управление извѣ- стява на интересующите се, че на 19 мартъ т. г. 9 часа преди пладне въ помещението на Варненското Окръжно Данъчно Управление ще се отдадатъ подъ наемъ по доброволно съгласие Общинскитѣ ниви въ мѣстностите:

1) Домузъ дере	20.700 декара
2) Арабъ Табия Алтж	6.640 "
3) Подъ Арабъ Табия	76.335 "
4) Мара Сжртж	70.500 "
5) Чобанъ Пупаръ	22. "
6) Коджа Бозалъкъ	54.590 "
7) Задъ Новитѣ гробища	165.500 "
Всичко 446.265 декара	

За срокъ до 31 октомври 1926 г. Първоначалната годишна наемна цѣна и залогъ ще се опредѣлятъ въ деня на търга отъ тържната комисия.

Изискватъ се документи съгласно чл. чл. 125 и 127 отъ закона за Б. О. П.

Всички разноски по търга сж за смѣтка на наемателя.

Отъ Общината.